

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Esztergom - Városi
Plébánia

2022. június

XV/6. szám

A húsvéti idő után kevésbé mozgalmas idők következnek, legalább is a liturgia szempontjából. Azért még előttünk van néhány ünnepünk: Úrnapija, Jézus Szíve ünnepe, templombúcsúink. Talán egy kis pihenés is jut majd mindenkinek a nyáron. De az Úr nem megy szabadságra! Jézus mondta: *Atyám mindmáig munkálkodik, azért én is munkálkodom.*

Isten felé haladtunkban nincs megállás, nyári szünet! Szomorú tapasztalat, hogy a gyerekek nagy része „eltűnik” a templomból... A családok és fiataljaink gyengülő hitét jelzi az elsőáldozóink és a bér márkózóink létszáma (45 – 11).

Ne hallgassunk hát el az Úr dicsőítésében, imáadásában, mert ha mi elhallgatunk, a kövek fognak megszólalni – ahogy Jézus figyelmeztetett a virágvasárnap bevonulásakor...

Ny. L.

Kedves Testvérek!

Az Úr Szent Teste ünnepének evangéliuma a kenyérszaporítás csodáját állítja elénk. A keresztény hagyomány ebben a csodában mindig is az Eukarisztia alapításának elővételezését és előre meghirdetését látta, mely az Egyház egész életének forrása és csúcsa.

Ha figyelmesen megvizsgáljuk Jézus szavait és tetteit, melyeket véghez vitt ebben a csodában, megláthatjuk, hogy ez a csoda utal az Eukarisztia alapítására, amely az Utolsó Vacsora Termében történt, és segítségünkre van, hogy jobban megértsük annak jelentőségét.

A kenyér megszorításával és annak szétosztásával az emberek között, Jézus az embereket egyesíti önmagával és egymás között is. Hasonlóan ahhoz, ahogyan később az Utolsó Vacsora Termében. Ő a megtört kenyér színe alatt, amelyet az apostoloknak adott, teljesen odaajándékozta Önmagát, teljes személyiségét, melyet teljesen áthatott az a szeretet, amellyel Ő szembesült a szenvedéssel, ugyanakkor egyesítette Önmagával az apostolokat, és őket egymással is, oly módon, hogy egy szív és egy lélek lettek Vele.

Ennek a csodának elbeszélésében, Jézus nem elégszik meg az ige hirdetésével, a betegek gyógyításával, hanem az anyagi szükségletekkel is törődik, hiszen kezdeményezi az Őt követő tömeg éhségének megszüntetését. Itt Jézusban olyan szeretetet látunk, mely nem csak a lelki szükségletekkel törődik, hanem az ember anyagi szükségleteivel is.

Jézus azért is viszi végbe ezeket a csodákat, a gyógyításokat, a kenyér megszorítását, hogy eltávozás után megismételjék majd ezeket a történeteket a tanítványai. Nyilvánvalóan nem a szó anyagi értelmében, hanem hogy az Ő szeretete emlékének eszközeivé váljanak, vagyis hogy Ő az embert egész teljességében akarja üdvözíteni. És ezt el is éri tanítványai által, akik úgy munkálkodnak, hogy átadják Neki értelmüket, akaratukat, talentumaikat és anyagi lehetőségeiket.

És most nézzük konkrétan, hogy mit akar mondani nekünk ma az Eukarisztia ünneplése? Azt, hogy az Eukarisztia asztalához új lelküllettel lépünk oda, mely érzékenyebb, nyitottabb a testvérek minden szükséglete felé, nagyobb összetartozás tudattal és nagylelkűséggel viseltetik a felebarátok iránt, jobban figyelembe veszi igényeiket. Azt akarja mondani, hogy Jézus, az Eukarisztiában azt kéri tőlünk, hogy az Ő eszközei legyünk.

Andor atya

Kápolnáink – alapítványunk

Előző számunkban említettem, hogy újabb bejárást végeztünk a **Kálvária kápolnánál**. Ennek több folyamánya is van, amit érdemes megosztani.

Varga Ernő úrral (Stabil Mérnökiroda Kft.) mint statikus, és Zsembery Ákos úrral, mint tervezővel megint körbejártuk a Kálvária kápolnát, kívül-belül. Amennyit megtudtam „elbeszélésükből”, folyamatban van a tervezés a felújításhoz. A meglévő pénz talán elég lesz a kápolna statikai megerősítéséhez, a tető és a torony bontásához és újratervezéséhez. A belseje egyelőre kérdéses...

Fejlemény az is, hogy a **Jó Pásztor kápolnával** kapcsolatban tudtam beszélni Varga Ernő úrral, ahol cége (Stabil Mérnökiroda Kft.) beruházási lebonyolítóként vett részt a kápolna tetőzetének a cseréjében. (Nem győzöm elégszer publikálni, hogy szerencsétlen fázisban maradt abba a felújítás: az új tetőről a csapadékvíz a falakra érkezett, tovább rongálva az épület statikai állapotát).

Beszélgésünk eredménye, hogy az elmaradt garanciális bejárás megtörtént, legalább is az ácsok részéről: az azóta keletkezett pala lecsúszásokat kijavították. A bádigos munkákkal kapcsolatban is el kell még végezni ezt a felülvizsgálatot. Köszönet Varga Ernő úr nyitottságának!

Közben – Szent Orbán ünnepére készülve – Patkó Feri, az **Orbán kápolna** önkéntes gondnoka jelezte, hogy meg kellene néznünk ezen kápolna tetejét is, mert beázások tapasztalhatók. Ez megtörtént, jómagam és egy ács is meggyőződött arról, hogy az Orbán kápolna teteje is gyalázatos állapotban van. Patkó Feri és Kósa Laci segítségével (Laci finanszírozásában) legalább az eltömődött ereszcatornát kitisztítottuk, Feri javított a talajszintű vízelvezetésen.

Mindezen tapasztalataim, és a többi eddigi ismereteim alapján levélben kerestem polgármesterünket, vázolván a helyzetet, küzdelmeinket, teendőket. A levelet Erős Gábor országgyűlési képviselő úrnak is elküldtem, ebből néhány gondolat:

Megköszönöm az eddigi segítséget, amivel plébániánkat támogattatok, továbbra is kérve/várva a pozitív hozzáállást, hisz céljaink közösek, vagy legalább átfedésben vannak.

Alkalmassint személyesen is beszélhetnénk ezekről, addig is röviden vázolom a témákat, amibe eddig is belefolytam, vagy „megörököltem”:

1. Zöldmunkák kápolnáink körül

A **Kálvária**, a **Jó Pásztor kápolna** és a stációk és útvonal körüli ágazás/kaszálás, hulladék elszállítása. Újra esedékes a kaszálás. Az **Orbán kápolna** (városi tulajdon) körüli bozótirtás, kaszálás. Pünkösöd hétfőn szoktunk ott szentmisét tartani, közeledik...

2. Jó Pásztor kápolna

Felújításának folytatási esélyei, legalább a vízelvezetés megoldása.

3. Stációk felújítása

Ehhez civil összefogás kialakítása, egyes stációk „örökbe fogadásának” lehetősége, megszervezése.

4. Orbán kápolna

Tetőzete beázik – ideiglenes javítására tett lépéseink. Az épület belső fele süllyed, repedések a falakon, a belső padlózat felpúposodott. Megmentése...

5. Telekcseré

A Jó Pásztor kápolna, valamint a kálvária szerpentin területének egy részét közütként használják az ott lakók. Harmai atya kezdeményezte telekcseré ügyét fel kellene „melegíteni”, hogy jogilag tiszta helyzetet teremthessünk. Ehhez kapcsolódik a nyomtalanul megszűnt „Esztergom Város Kálvária Alapítvány” ügyének rendezése is.

Személyes találkozást is javasoltam/kértem az említett ügyekben. Annyi fejlemény máris van, hogy László atyával egyeztetett a polgármester úr. Ennek lett folyománya, hogy az Orbán kápolna környezetét pünkösöd hétfőre rendbe tették. Biztató kezdet, bízunk a folytatásban!

Most itt áll plébániánk négy – többé-kevésbé omladozó kápolnával. Be kell látnunk, hitéletünk, buzgóságunk ennyi szakrális építmény felújítását, karbantartását valóban nem bírja el – ezzel egyet kell értenünk Bíboros atya véleményével. Mi lehet a megoldás?

Segítene a dolgon, ha tiszta tulajdonviszonyokat sikerülne teremteni. Azután az épített örökség ügyében szélesebb összefogást kellene felmutatnunk (város, közösségek, civilek, - állami és EU-s pályázatok). Nem nélkülözhető egyéni hitéletünk, hozzáállásunk erősítése sem – pont ezért kezdeményeztem a nagybőjti és az elsővasárnapi keresztutakat, ahova továbbra is várok mindenkit. (Legközelebb július 3-án, 15 órakor.) De egy fecske nem csinál nyarat...

Hogy a saját jövőképeimről is írjak (remélem, ebben is lesznek majd támogatóim), az alapítványunk felélesztésével szeretnék legalább addig eljutni, hogy a Jó Pásztor vízvezetését „felmelegítsük”, valamint a stációk felújításának ügyét beindítsam. Bízom benne, hogy a Kálvária kápolna ügye hamarosan beindul, azzal kevesebb dolgom adódik. (A júniusi keresztutunk előtt a kápolna környékét, a szerpentin gyomosabb részét lekaszáltam, Antalics Imre pedig a behajló ágakat vagdosztta le.)

Ezután az újságunkban folyamatosan megjelenítjük alapítványunk hivatalos adatait, és várjuk a nagylelkű felajánlásokat. Az adományok felhasználásáról pedig sokakkal beszélve, szakértőkkel, illetékesekkel is egyeztetve, kuratóriumunk dönt majd – a „tűzoltás” szükségszerűsége alapján.

Nyitrai László

Elsőáldozás – mindkét templomunkban

A mindszentyek vallomásaiból:

Mindenki az ebédlőben gyülekezett. Szép fehér ruhánk volt. Az énekesek még bementek egyszer próbálni. Aztán elkezdődött. Mindenki ügyesen mondta a versét. Bekövetkezett a nagy pillanat, megkaptuk az ostyát. Mindenki minket fotózott. Szerintem a többség fintorgott a bor ízén. Aztán még tartott a mise. Végül kivonultunk. Az atya azt mondta: Te a következő vasárnap, már második áldozó leszel. (F.G.)

Pénteken elmentünk az elsőgyónásra. Mindenki nagyon izgult. Egyesével mentünk be a gyóntatószékbe. Szombaton sokat próbáltunk a templomban. Vasárnap az atya tartott egy szentmisét. A mise alatt elmondtuk a verseket. Az evangélium után átvettük a gyertyákat. Közben szépen énekeltünk. Áldozáskor a pap belemártotta az ostyát a borba. A boros ostyának nagyon furcsa íze volt. Otthon nagyon sok szép ajándékot kaptam. Nagyon jó volt az elsőáldozás. (R.F.)

Mikor reggel felkeltem, már akkor izgatott voltam az elsőáldozásom miatt. Nagyon sok kérdésem volt: Milyen íze van az ostyának? Finom? Vagy esetleg nincs íze? Nemsokára megtudod - mondta ilyenkor apa. Anya elővette az ünneplőmet. De öltözködés előtt még meg kellett reggeliznem.

Miután ez megtörtént, felöltöztem. Anya azon törte a fejét, hogy milyen színű magas sarkú illik a ruhájához. Apa meg azon, hogy melyik öltöny a megfelelő. Végül elindultunk. Egy kicsit késve értünk be, de nem volt baj. A szülők áldást mondtak ránk. Ezt követően bementünk a templomba és elkezdődött a mise. Mikor már megkaptam a nyelvemre az ostyát, rájöttem, hogy ez csak egy apró ostyadarab, olyan, amiből a mama süteményt szokott csinálni, de mégis benne volt Jézus, és ettől volt olyan különleges ez az ostyadarab. Már rájöttem, hogy miért kellett ennyit várnom. Azért, hogy kitisztítsam a szívem a bűnöktől és ezáltal beleköltözhessen Jézus. (Sz. V.)

Az elsőáldozás egy hitoktató szemével

A Vitéz János Katolikus Nyelvoktató Német Nemzetiségi Általános Iskolában az idei tanévben harminc kis elsőáldozó készült a csodálatos ünnepre, amikor először találkoznak az Eucharisztia szentségében jelen levő Jézussal. Andor atyával közösen segítettük a gyermekeket a hittanulásban, és kísértük az úton, amely elvezette őket, hogy találkozhassanak Jézussal, és szívükbe fogadhassák.

Hitoktatóként a legnagyobb ajándék látni, hogy napról napra egyre szorosabb kapcsolata van a gyermeknek Jézussal, és szépen növekednek a hitben.

A szentgyónásra készülve sok fontos kérdést beszélünk át, ami a mindennapi életükben foglalkoztatta őket. A felnőttek nem is hinnék, milyen komoly témákat hoztak, és milyen szépen megválaszolták a hit fényében társuk kérdését. Őszinte szívből remélem, hogy szüleik segítségével otthon is lesznek még alkalmak ilyen őszinte beszélgetésekre a hitünkről.

A mondat, amit talán tényleg megmarad, amelyből sugárzik a szeretet, ami a legtöbbször elhangzott az órákon: „Jézus szeretetből életét adta a kereszten értünk!” Legyőzte a bűnt, és megváltott minket. Feltámadt, és az Atyaisten fogadott gyermekeivé tett bennünket. Jézus él, és jelen van köztünk, ma és mindörökké. Találkozhatunk vele az Eukarisztiában.

Számomra a legszebb pillanatok egyike a szülői áldás, mikor a hófehér kis ruhákban ott állnak a gyermekek szüleik előtt, áldásukat kérve, csillogó kis szemükkel szüleikre nézve, és akkor tényleg beragyogta a napocska azt a pillanatot, és a Szentlélek kegyelmével eltöltötte a szülőket és a kis elsőáldozókat is.

A másik gyönyörű kép, ami megmaradt bennem, mikor megkapták a lángot, és büszkén, bár óvatosan a helyükre sétáltak. Kívánom, hogy vigyék a lángot és világítsanak ők lelkük tisztaságával a világban, kitarthatnak legyenek az imádságban, és a szüleik segítségével újra és újra találkozhassanak a szentmiséken Jézussal.

Gál Krisztina

Senior imaklubunk június elsején meglátogatta az esztergomi Vármúzeumot. Helyi lakosként természetesen már valamennyien jártunk itt, talán nem is csak egyszer.

A vár mostani szépségében újra elvarázsolt mindnyájunkat. Temperamentumos, kedves tárlatvezetőnk külön megörült nekünk, hiszen nem jellemző, hogy esztergomi felnőtt csoportok túl gyakran jönnének.

Igazán jó volt felidézni, feleleveníteni – olykor már elfelejtett- történelmi ismereteinket, illetve kibővíteni idegenvezetőnk által elmondottakkal. Élmény volt az ódon falak közt a séta. Többnyire megfogalmazódott, milyen szerencsések is vagyunk, hogy ebben, a történelmi emlékekben gazdag városban lakunk.

Senior imaklubunkkal igyekszünk is minél több helyre eljutni. Együtt voltunk már a Keresztény Múzeumban, a Duna Múzeumban, a Babits házban, a Bibliotékában.

A mostani múzeumlátogatással együtt valamennyi igazi élményt jelentett. Szívesen biztatunk minden kedves Olvasót, fedezze fel akár sokadjára is Esztergom kincseit!

Június 4-én Senior imaklubunk vendége volt Szerencsés Zsolt atya, dorogi plébános. Összejövetelünk elején a szokásos módon imádkoztunk a gyerekekért, a családokért, különös is a szomszédban dúló háború menekültjeiért. Zsolt atya ide kapcsolódva nyomatékkal hívta fel a figyelmet arra, mennyire fontos feladata van az idősebb generációnak: mesélnünk kell az unokáknak, el kell mondanunk nekik, hogy a háború egészen más, mint a különféle számítógépes játékokon való lövöldözés!

Esztergomiként szívesen mesélt az atya családjáról, kiterjedt rokonságáról, iskoláiról. Megtudtuk szolgálati helyeit, az ottani plébániákon folyó munkát, örömeiket, gondokat. Korai ministráns élményei, meghatározó egyházi események, atyák, amik és akik hivatása kialakulását segítették, mind előkerültek. Részletesebben fejtette ki Sámuel történetéhez kapcsolódó gondolatait. (1Sám 3,1-21) Néhány megfontolandó mozzanat:

Úgy tűnik, Isten néha hallgat. Éli főpap nem is reménykedett, hogy az Úr megszólal – talán csak megszokásból, kötelességteljesítés miatt szolgált. A kis Sámuel is ezt tapasztalta. De érdemes az Úr közelében maradni, tartózkodni – és figyelni.

Az Úr kellő időben megszólal! Nem biztos, hogy az hallja meg, aki – emberi elgondolásunk, elvárásunk szerint erre „érdemes”. Majd Ő kiválasztja, aki által üzeni akar. Ahogy Sámuel sem értette meg, így lehetünk mi is: Miért pont általam/nekem szán feladatokat?

Sámuel minden szólításra azonnal ugrott – ugyan Élihez, mert nem is gondolta volna, hogy ő most kiválasztott. Élinek is csak a harmadikra „esett le”, hogy itt valami fontos dolog történik. Érdemes tehát nyitottan, szolgálatkészen, ugrásra készen figyelni, és elindulni, amerre az Úr indítani akar.

Az egész előadás rendkívül közvetlen stílusú, gördülékeny volt, sok, a mindennapi életünkből vett példával szemléltetve. Utána még hosszasan beszélgettünk, megkóstoltuk a friss, ropogós cseresznyét, a finom sütitket. Meghívtuk a következő félévben is egy előadásra az atyát, amit szívesen el is fogadott.

Ny. M.

Hetven felé (Nyitrai László születésnapjára)

Így kezdődik Sík Sándor verse, folytatása pedig:

„Mint felhőn át az esti napkorong,
Mindenfelé egy fényességes árny borong:
Az Istené”

Laci nemcsak a hetven felé ballagott, hanem be is töltötte. Ezért május 16-án hálaadó szentmisére jöttünk össze, megköszönni Lacinak azt a rengeteg munkát, amit az egyházközségért végez.

A mise végén László atya köszöntötte és méltatta, majd Margó szavalta el *Sík Sándor: Az acélember* című versét, amit Fülöp Ákos atya szavaival ajánlott Lacinak: „Ez a vers képet ad az emberről, aki jelen van a világban, aki sok mindent megtapasztal, jót és rosszat egyaránt. A jó olyan természetes, hogy szinte észre sem vesszük, alig szólunk róla. Sík Sándor pillanatképe a maga kora problémáit, az akkori emberre nehezedő helyzeteket említi.

De akkor is, ma is megfontolandó a vers befejezése. A másik ember pillantása, biztatása megerősít engem, az én biztató pillantásom megerősíti a másik embert. Közös feladatunk az üzenet továbbadása. Az üzenet, amit tovább kell adnunk, ISTEN szeretetének üzenete. Ő az, aki biztat, erőt ad, hogy álljunk a vártán, adjuk tovább az üzenetet.”

Amit te remekül teszel, Laci! (Kár, hogy nem tudjuk idézni az egész költeményt, aki teheti, nézzen utána.) Csak a végét hallgassuk meg:

„Az ismeretlen Igét hordja vállunk.
Bennünket ideállítottak. Állunk.”

Felsorolni is nehéz lenne azt a sok munkát, amit Laci végez, de egyet – a legutóbbiak közül – ki kell emelnem: azt a heroikus küzdelmet, amit a kápolnák megmentéséért folytat. Csak reménykedni lehet, hogy még a 80. születésnapja előtt lesz valami a felújításokból!

Május 21-én **író-olvasó** találkozóra szólt a meghívás Laciék kertjébe. (Volt már több ilyen összejövetel, de a pandémia aztán mindent keresztülhúzott.) Boldogan találkoztunk újra, a belépő mindenkinek a kedvenc verse, prózája, idézete volt. Örömmel hallgattuk egymást, ki klasszikus, ki kortárs költő versét mondta.

Kedves Laci! Ez a cikk rólad kell, hogy szóljon, ezért én is egy klasszikust hívok segítségül a köszöntésedre, Reményik Sándort.

„Mint Lót, eredj kőkemény paranccsal,
Mögötted lobogjanak a csodák,
Mint akinek csak ökle, foga van,
Úgy menj a pusztuló világon át!”

Remélem, hogy az író-olvasó találkozóon résztvevő társaim nem haragszanak meg rám, hogy befejezésül az én kedvenc versemből idézek és kívánok a hívek nevében jó egészséget a hátralévő sok-sok munkához, ami még Rád vár! Az én egyik legkedvesebb versem *Mécs László: A pisztrángok példája* (néhány sor a versből)

„A pisztrángoktól ezt tanultam: sosem úsznak ők az árral,
de mindig szembe, mindig hősként, örült erővel szembeszállva.
Pisztránglelkű Pajtás, előre, a Forrás-álmú hegytetőre!”

Recska Valéria

Engedve a „szelid erőszaknak” Vali írása is bekerült az újságunkba... Megköszönöm azt a szeretetet és bizalmat, ami árad felém a Testvérekből! Bizony, ez is erőt ad a szolgálatomhoz! Sokan „veszik is az adást”, mert ahogy már sokszor itt is leírtam, a szeker úgy megy, ha vannak, akik húzzák – lehetőleg egy irányban. Köszönöm én is Mindenki segítségét, aki közösségünkért tesz és imádkozik. Adja az Úr, hogy egyházközségünk erősödjön minden téren, és valóban tartóra tett mécses, élő sziget legyen! (Szerk.)

Áraszd ránk Lelkedet, Urunk!

Gondolatok a júniusi imaórából

Pünkösdkor ünnepeltük a Lélek kiadását, az Egyház születését. Rá egy hétre volt Szentháromság Vasárnapja. Aktuális hát, hogy Isten jelenlétéről elmélkedjünk életünkben.

Amikor Istenről gondolkodunk, kapcsolatot keresünk vele-hozzá, leginkább a Teremtő Atyára asszociálunk, vagy az emberek közt megjelent fiára, Jézusra. Pedig ismerjük a Szentháromság fogalmát, tudjuk, hogy van egy harmadik isteni személy, akit Szentlélek néven emlegetünk.

A teremtés és megváltás művét emberi világunkban és személyes életünkben is a Lélek teljesíti be. Segítségével – a tőle kapott ajándékok által értjük meg Istent, az Ő szeretetét irányunkban. Nagyon fontos szerepet tölt be tehát hitünk alakulása, alakítása szempontjából, földi és örök életünk folyamán.

A Szentlélek ajándékait ismerjük, mindjárt soroljuk/kérjük is a közös imánkban. Ha élünk ezekkel az ajándékokkal – melyeket minden embernek felkínál – már itt a földön részesedhetünk az isteni életben, ami teljessé majd odaát válik. Kérjük hát bizalommal a Szentlélek ajándékait, közös imánkkal:

Bölcsesség Lelke, segíts minket abban, hogy jobban sze-
ressük a mennyei dolgokat a földieknél, a lelkieket a testieknél!
Értelem Lelke, értesd meg velünk hitünk titkait! **Jótanács
Lelke**, segíts döntéseinkben! **Erősség Lelke**, segíts legyőzni fé-
lelmeinket és gyengeségeinket, és segíts az erények gyakorlá-
sában! **Tudomány Lelke**, taníts minket az igazságra! **Jámbor-
ság Lelke**, add, hogy gyermeki szívvel, bizalommal közeled-
jünk Atyánkhoz! **Az Úr félelmének Lelke**, add, hogy elutasít-
suk mindazt, ami kárhözatra juttatna minket, és segíts, hogy
állandóan törekedjünk az üdvösségre! Ámen.

Egy internetről vett homília részlet így elmélkedik a Szent-
lélekről:

„Megadja mennyei Atyátok a Szentlelket azoknak, akik
kéri tőle.” (Lk 11,13). Krisztus egyszer és mindenkorra történt
megváltását a Szentlélek valósítja meg az egyes emberek
lelkében. Az Ő műve, hogy kiossza a Krisztus által megszerzett
kegyelmet, megsemmisítse a lélekben a bűnt, felélesítse azt a
megszentelő kegyelemmel, megadja neki az új Istengyermekei
életet, a maga templomává avasson minket. Hiába volna a
Krisztus tanítása, ha nem értenénk azt, vagy helytelenül értel-
meznénk. Hiába volna Krisztus példája, ha nem ébredne ben-
nünk készség és erő, hogy kövessük az Ő példáját. Hiába volna
az örök élet ígérete, ha a Lélek nem irányítaná feléje akara-
tunkat és törekvéseinket. Ahogy egyik hittudós szemléletesen
kifejezte, a Szentlélek nélkül a feltámadás csak egy ígélet
lenne, amely sohasem teljesedik be...

... A lélek ajándékait nem önmagunkért, önmagunk
számára kapjuk, azzal gazdálkodni, szolgálni kell. Jézus utolsó
földi szavai, parancsa a küldetésünket fogalmazza meg: **men-
jetek el az egész világra**... Ez az „egész világ” számunkra leg-
inkább a szűkebb-tágabb környezetünk. A mi küldetésünknek
itt van a területe. Itt és most! Hogy alkalmatlannak gondoljuk
magunkat, az bizony gyakran megesik. Hogy nem hallgatnak
ránk, nem figyelnek ránk, az is. Még szerencse, hogy nem a
saját erőnkre, tehetségünkre kell hagyatkoznunk csupán. A
Lélek besegít, általunk is tud működni – gyarlóságunk, alkal-
matlanságunk ellenére is...

Ismeretlen szerző: Pünkösöd

A pünkösöd jó - de meg nem érti titkát
A szív, amelyben még az Úr nem él;
Itt a tavasz, - bimbófejük kinyitják
A kis virágok, zöldül a levél;
Mit ér, ha a természet újra éled,
A föld örül, madárka énekel,
De a szívünkben még az égi Lélek
Élet tavaszát nem költötte fel?

Ha szívünket a Lélek át nem hatja,
Hervadt virág csak minden ünnepünk,
Hiába volt a szent karácsony napja,
A húsvét fénye föllángolt - s letűnt.
Az Úr csak egyszer járt itt lenn a földön,
Értünk csak egyszer halt kereszthalált,
De kell, hogy pünkösöd újra s újra jöjjön,
Mert életet csak Isten Lelke ad.

ALAPÍTVÁNYUNK már újra támogatható,
itt olvashatók az adataink:

Esztergom-Városi Plébánia
Templomfelújító és Fenntartó Alapítvány
2500 Esztergom, Rudnay Sándor tér 9.
Adószám: 18600227-2-11
Bankszámlaszám: (Duna Takarékszövetkezet Zrt.)
5860 0575-1200 9817-0000 0000

Röviden...

- Pünkösöd hétfőn megtartottuk a hagyományos búcsúi szent-
misénket a Szent Orbán kápolnánál. A résztvevők nevében
is köszönjük a Városnak, hogy ez alkalomra kicsit rendbe
hozta a kápolna környezetét!
- A belvárosi templom körüli „ásatások” és a templomban
folyó munkák miatt mégsem tudjuk a közös úrnapi körme-
netet az idén megvalósítani, most még az eddigi hagyomá-
nyaink szerint szervezzük. Tehát 19-én a Szentannában a 9
órai szentmise után lesz a körmenet az eddigi útvonalon.
Természetesen mindenkit hívunk és várunk, ugyanígy a
június 26-i, belvárosi Jézus Szíve körmenetre is. Tegyük
tanúságot hitünkről a templomaink falain kívül is!
- Kissé megakadtak a munkálatok a belvárosi templomban. A
statikai probléma megoldásával bonyodalmak merültek fel,
így még nem tudjuk, a búcsúi ünnep hogy fog zajlani...
- Az idén is megtartjuk a jubiláló házaspárok szentmiséjét.
Június 26-án a 11 órai szentmisében a Kerektemplomban az
5-10-15-20-... éve házasságot kötött testvéreinkért adunk
hálát, és kérjük az áldást további életükre.
- Hittantáborra még lehet jelentkezni plébániánk honlapján
keresztül, ahol a szükséges információk is olvashatók. Du-
naszentmiklóson augusztus 8-12-ig tartalmas, hasznos idő-
töltés várja táborozni szándékozó gyermekeinket.
- Továbbra is hívjuk és várjuk híveinket az elsőszebati (júl.
2. 17 óra Szent Anna) Mária tiszteleti imádságunkra, és az
elsővasárnapra keresztutunkra, a kálváriára (jún. 3. 15 óra).

Anyakönyvi adatok

Kereszteltek:

Sikos Bátor József	Sikos Regő Károly
Bencze-Farkas Laura	Nemes Laura Lilla
Táborita Viktória Adél	Kajter Koppány János
Farkas Mici Milica	Eretnek Emília Dalma
Hóka László Géza	Apagyi Frida Rita
Krizbai Botond Péter	

Házassultak:

Agárdi István – Villás Barbara
Sabransky Balázs – Maczák Orsolya Rita
Kovács Attila – Kovács Klarissza Krisztina

Elhunytak:

Mészáros László	85 éves
Uramovszky Kálmánné Nemes Mária	91 éves
Sárközi József	35 éves
Dr. Kisdéry Józsefné Dombi Magdolna	89 éves
Dobos István	65 éves
Páva Jácint	28 éves
Meggyes Miklósné Sigmund Ildikó	79 éves

Felelős kiadó: Pokriva László plébános
Felelős szerkesztő: Nyitrai László testületi alelnök
Tördelő szerkesztő: Németh Tünde Márta
Postacím: 2500 Esztergom, Rudnay tér 9. *Tel.:* 33/312-291
Bankszámlaszám: 12001008 – 01779574 – 00100001
Honlapcím: www.szentanna.extra.hu
E-mail: szentanna@szentanna.extra.hu
varosiplebania@gmail.com
A kiadást támogatta: Somfainé Bernike, Héder Istvánné
Sokszorosítás: **Spori Print Vincze Nyomda**